

El desertor de Boris Vian

Jo Senyor President
li escric aquesta carta
vostè podrà llegir-la
si té temps i li plau.

M'acaben d'arribar
els papers militars
me n'haig d'anar a la guerra
dimecres al més tard.

Jo Senyor President
no tinc ganes d'anar-hi,
no he vingut a la terra
a matar els meus semblants.

No vull fer-lo enfadar
però cal que l'hi digui,
he pres la decisió,
me'n vaig a desertar.

Després d'haver nascut
he vist morir el meu pare,
els meus germans anar-se'n,
tots els meus fills plorar.

De tant patir la mare
és a dintre la tomba,
i se'n riu de les bombes,
i se'n riu dels meus cants.

Estant empresonat
em van prendre la dona,
em van deixar sense ànima
i sense el meu passat.

De bon matí demà
clavaré un cop de porta
als nassos dels anys morts,
me n'aniré a voltar.

Correré pidolant
tots els camins de França,
de Bretanya a Provença,
diré a tothom ben alt.

Negueu-vos a obeir.
No hi vulgueu prendre part.
No aneu a la guerra.
Negueu-vos a marxar.

Si cal donar la sang
doni vostè la seva.
Sí Senyor President,
per exemplificar.

Si em vol venir a l'encalç
avisi els seus gendarmes,
que no duré cap arma,
que poden disparar.